

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

א צוים וואס היט און ראטעוועט

אט שטעלט זיך דער באס אפ, און די קינדער ווערן געבעטן נישט אראפצוגיין. דער מלמד און דער משגיח גייען אראפ און דערווייטערן זיך. אלע קוקן אויף זיי, מיט א פרעגנדיגע בליק, 'וואו איז מען דא אָנגעקומען?'

נאך אביסל צייט קערן זיי זיך אום, און דער משגיח דערציילט אויפן הויכהילכער אז מען קען נישט אראפגיין פון די באס, ווייל עס זענען דא דאָרט געוויסע פארשוינען וואס ווייסן נישט ווי אזוי מען ברױך זיך אָנטון. א מענטש האט א צלם אלקים וואס מען דארף זייער היטן.

נאכן פארן א פערטל שעה, שטעלט זיך דער באס ווידער אפ, דער מלמד און דער משגיח גייען אראפ, קוקן זיך אום אין גאנצן געגנט, און פארלאנגען פונעם דרייווער צו פארן צו א דריטע פלאץ. ווידער אמאל נעמט דער משגיח דאס ווארט און זאגט פאר די קינדער אז מען איז אָנגעקומען צו א פלאץ וואו מען איז מחלל שבת. די קינדער פאנגן אן צו פארלירן דאס געדולד, נו, זאל זיך שוין דער באס אָפּשטעלן, און מען זאל שוין אראפגיין, נו שוין, נו, נווווו... וואס נעמט אזוי לאנג!!!

ענדליך האט דער משגיח געמאלדן אז מען גייט יעצט אראפ אין וואלד, דאָרטן וועט מען זען אלטע הייזער און אינטערעסאנטע חורבות. זיי אלע זענען אראפ פריילעך, און זיך אראפגעזעצט אין א רינג, און אָנגעפאנגען זינגען 'נפשי החזקה'. דערנאך האט דער משגיח ציטירט פון וואס מען האט געלערנט אין די מעשה פון דעם חגר וואס דער בוים איז מרמז אויפן גרויסן צדיק וועלכער איז אונז מחזק מיט אמונה אלעמאל. די רינג איז דער צוים וואס לערנט אונז אז מען טאר נישט גיין אויף א אָרט וואס איז מסכן ברוחניות. דערפאר, האבן מיר נישט געקענט אראפגיין אויף די ערטער וואס מיר האבן אָרגינאל געוואלט, ווייל מיר האבן א הייליגע צוים וואס היט אונז אפ אז מיר זאלן בלייבן מיט די אמונה אין הייליגן באשעפער.

די קינדער האבן זייער הנאה געהאט, נישט נאר פון די שפאציר נאר פון די למודים וואס מען האט געלערנט אז א איד קען נישט גיין וואו ער וויל. מיר האבן א צוים וואס היט אונז פון אלעם ביזן.

די וואך האבן מיר געלערנט אין די מעשה אז א חכם האט געוואלט געראטעוועט ווערן פון דער קעניג וואס האט געמאכט די גאנצע מדינה פאר אפיקורסים, און ער האט געטראכט וואס ער קען טון אז זיי זאלן בלייבן מיטן אמונה אין באשעפער. האט ער געזאגט א שם, און ער איז אָנגעקומען אין מדבר, אָבער עס איז אים נישט געפאלן. אזוי האט ער פרובירט עטליכע מאל, און דאן האט ער געזאגט נאך א שם, און עס האט אים מיט זיין גאנצע משפחה געברענגט צו אן אנדערע מדבר וואס איז געווען נאנט צו די צוויי טויזנט בערג. אָבער עס איז א גרויסע סכנה אז ער קען געשעדיגט ווערן און נשפע ווערן פון זיי צום שלעכטס. וואס זאל ער טון צו געראטעוועט ווערן? האט ער געמאכט א רינג ארום אז קיינער זאל זיך נישט קענען דערנענטערן.

עס איז דא א בוים, וואס אויב עס ווערט אָנגעטרונקען בלייבט גארנישט איבער פון די שדים. דערפאר שטייען די שדים און גראבן יעדעס מאל ווען עס געשעט אן ערד ציטערניש צו צוריקהאלטן די וואסער פון די בוים. יעדעס מאל ווען זיי האבן א נייע קעניג, קומט ער מיט פרייד און פרובירט צו אויסרייסן דעם בוים.

כדי מיר זאלן זיך מחזק זיין מיט די דאזיגע דיבורים אויף למעשה, לאמיר ארויפגיין אויפן באס וואס פירט די חדר אינגלער אויף אן אויספלוג (שפאציר). מיטוואך אינדערפרי שטייען אויף כתר ז' ח' ט' זייער פרי צום ערשט גייען זיי דאווענען אין דער היכל התפלה, נאכן דאווענען שטייען זיי מיט די טעשליך אויף די פלייצעס, פיל פלעשער וואסער אין די הענט, און א היטל אויפן קאפ, און גייען ארויף אויפן באס. היינט גייען זיי פארן צו שיינע פלעצער נאך וואס זיי האבן משך דעם גאנצע יאר געלערנט פלייסגיג מיט חשק און שמחה.

די גאסן זענען לאנג, און די קינדער פרובירן צו דערגיין וואו אהין זיי פארן. וואלווי טענה'ט אז מען גייט מתפלל זיין ביי עפעס א קבר, און דערנאך גייט מען גיין צופיס פאר א האלבע שעה ביז מען וועט אָנקומען צו א קוואל, און דאָרטן וועט מען זיך אָנגיסן מיט קאלט וואסער. 'ישעי' מערקט אָבער אן, אז מען איז שוין געווען ביי א קוואל, און די יאר איז ער זיכער אז מען גייט פארן צו ריזיגע פארק אונטערהאלטונגען (ריידס).

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ג' - דַּעַר הַיִּנְקַעֲדִיגֶער (5)

צִיטערנִיש. פֿאַלט אַיִן די ערד וואס אַרום דעם גראָבן קאן קומען וואסער צום בוים.

איבער דעם מוז מען שטיין תמיד און גראַבן. און אז עס ווערט אַ מלך צווישן אונז. מאַכט מען פֿאַר אים פֿל הליצנות. און מאַז פֿרייליך. דער שפּעט ווי ער האט מזיק גיווען אַ קינד און ווי די יולדת טרויערסט דרויף. און דער ווייזט אַיִן אַנדער ליצנות. און אזוי פֿמה אירליי ליצנות.

און אז דער מלך קומט אין שמחה אַריין גייט ער און שפּאַצירט זיך מיט די שרי מלוכה. און פֿרובט זיך אויסרייסן דעם בוים. ווארין אז דער בוים זאל גאר ניט זיין. וואלט אונז זייער גוט גיווען.

און דער מלך שטאַרקט זיך דאס הארץ זייער פֿדי ער זאל אויסרייסן דעם בוים אין גאַנצן. ווי ער קומט צום בוים. טוט דער בוים אַ גרויסע גישריי. אזוי פֿאַלט אויף אים אַ פֿחד מוז ער זיך אום קערין.

אַמאַל איז גיווארן אַ נייער מלך ביי אונז (דהיינו ביי שידים. ווארין דאס האט אלץ דערציילט דער וואלקין צו דעם שלים פֿנ"ל) האט מען פֿאַר אים גימאַכט גרויסע ליצנות. פֿנ"ל. איז ער אַריין גיקומען אין גרויס שמחה און האט זיך גימאַכט אַ שטאַרק הארץ זייער.

און האט גיוואלט אויס רייסן דעם בוים גאר אין גאַנצן און איז ארויס גיגאַנגען זיך שפּאַצירן מיט זיינע שרים און האט זיך זייער גישטאַרקט דאס הארץ. און איז צו גילאַפֿין אויסרייסן דעם בוים אין גאַנצן. ווי ער איז גיקומען צום בוים.

האט ער אויף אים אַ גרויסן גישריי גיטאן. איז אויף אים גיפֿאַלן אַ פֿחד. האט ער זיך אום גיקערט און איז גיווען אין גרויס פֿעס. און איז קריק גיגאַנגען. דערווייל האט ער אַ קוק גיטאן האט ער דערזעהן מענשן זיצן (דאס איז גיווען דער חכם פֿנ"ל מיט זיינע מענשן)

האט דער מלך גישיקט פֿון זיינע לייט. אז זיי זאלן עפֿיס טון (דהיינו מזיק זיין זיי אזוי ווי זייער שטייגער איז) ווי די

אַמאַל איז גיווען אַ חכם. און דער קיסר פֿון דער מדינה איז גיווען אַ גרויסער אפיקורס און ער האט גימאַכט די גאַנצע מדינה פֿאַר אפיקורסים.

איז גיגאַנגען דער חכם און האט גירופן די גאַנצע משפּחה זיינע. און האט צו זיי גיזאַגט. איר זעט דו? אז דער קיסר איז אַ גרויסער אפיקורס און האט גימאַכט די גאַנצע מדינה פֿאַר אפיקורסים און אַ טייל פֿון אונזער משפּחה. האט ער שוין אויף גימאַכט פֿאַר אפיקורסים. בִּכְן לַאמִיר זיך אַוועק לאַזן אין דער מדבר פֿדי מיר זאלן בלייבן ביי אונזער אמונה אין גאט פֿרוף הוא.

זענען זיי מרוצה גיווארן דרויף. האט דער חכם גיזאַגט אַיִן שם האט עס זיי גיפֿראכט צו אַיִן מדבר. איז אים נישט גיפֿעלין די מדבר. האט ער ווידער גיזאַגט אַיִן שם האט עס זיי אַוועק גיטראָגן צו אַיִן אַנדערע מדבר.

איז אים די מדבר אויף ניט גיפֿעלין. האט ער נאך גיזאַגט אַיִן שם. האט עס זיי ווידער גיפֿראכט צו אַיִן אַנדערע מדבר. איז די מדבר אים יוא גיפֿעלין.

און די מדבר איז גיווען נאהנט צו די צוויי טויזנט בערג (פֿנ"ל) איז דער חכם גיגאַנגען. און האט גימאַכט אַיִן עיגול (פֿלומר ארום גיקרייסט) ארום זיי אז קיינער זאל ניט קענען צו טרעטן צו זיי.

און עס איז פֿאַר האַנדין אַ בוים. וואס אז מַזַּל דעם בוים אַן טרענקין וואלט פֿון אונז (היינו פֿון די שידים) גאר ניט גיבליבן. איבער דעם שטייען תמיד פֿון אונז וואס זיי גראָבן טאג און נאכט און לאַזן ניט צו קיין וואסער צו דעם בוים.

האט אים גיפֿרעגט דער אַנדערער: נאך וואס באַדאַרף מען שטיין טאג און נאכט און גראַבן. אַ מער ווי מגראַבט אַפֿ אַיִן מַאל אז דאס וואסער זאל ניט קענען צו קומען. איז שוין גינוג.

האט ער אים גיענפֿערט. באַשַׁר עס איז ביי אונז פֿאַרהאַנדין מדברים (פֿלומר ריידערס) און די מדברים גייען און מאַכן קריג צווישן דעם מלך און צווישן דעם מלך און דורך דעם ווערט מלחמות. און דורך די מלחמות ווערט ערד

משפחה פון דעם חכם האבין זיי דער זעהן איז אויף זיי גיפאלן א גרויסער פחד.

האט זיך דער זקן (דהיינו דער חכם הנ"ל) אנגירופן צו זיי שרעקט אייך ניט. ווי די שדים זענען אהין גיקומען האבין זיי נישט גיקענט צו טרעטן מחמת דעם עיגול וואס ארום זיי איז גיווען.

האט ער גישיקט אנדערע שלוחים. האבין זיי אויך נישט גיקענט צו טרעטן. איז דער מלך גיקומען אין גרויס פעס אריין און איז אליין גיגאנגען און ער האט אויך ניט גיקענט צו טרעטן צו זיי.

האט ער גיבעטן דעם זקן אז ער זאל אים לאזן אריין גיין צו זיי. האט אים דער זקן גיזאגט. ווייל דו בעטסט מיר. וועל איך דיר יוא אריין לאזן. לושמיר עס איז קיין שטייגער ניט אז א מלך זאל אליין גיין. על פן וועל איך דיר אריין לאזן נאך מיט איינעם. האט ער זיי געפינט א טירל. זענען זיי אריין גיגאנגען. און האט ווידער פארשלאסן דעם עיגול. האט דער מלך גיזאגט צום זקן. ווי קומסטו זיך זעצן אויף מיין ארט. האט ער אים גיזאגט. פאר וואס איז דאס דיין ארט. עס איז מיין ארט.

זאגט דער מלך צום זקן. דו האסט פאר מיר קיין מורא ניט. זאגט ער: גיין. זאגט ער ווידער דו האסט קיין מורא ניט. און האט זיך אויס גיצויגן און איז גיווארן זייער גרויס ביז אין הימל. און האט אים גיוואלט איין שלינגען.

זאגט דער זקן. איך האב פארט קיין מורא גאר ניט פאר דיר. נאר אז איך וויל. וועסטו פאר מיר יוא מורא האבין. און איז גיגאנגען. און האט אביסל מתפלל גיווען. איז גיווארן גרויסע וואלקנס. און סע גיווען גרויסע דינערן. און דער דינער הרג'ט זיי זייער אויס.

זענען גיהרגעט גיווארן אלע זיינע שרי מלוכה וואס זענען מיט אים גיווען און סע מער ניט גיבליבן נאר דער מלך מיט דעם איינעם וואס ער איז מיט אים גיווען דארט אין דעם עיגול. האט ער אים גיבעטן (דהיינו דער מלך האט גיבעטן דעם זקן) אז דער דונער זאל אויף הערין. האט אויף גיהערט.

האט דער מלך זיך אנגירופן און האט גיזאגט צום זקן. אז דו ביסט יוא אזוי איין מענטש. וועל איך דיר שטענען. איין ספר פון אלע משפחות פון די שדים.

ווארין סע פאר האנדין בעלי שמות. וואס זיי ווייסן מער ניט נאר פון איין משפחה. און אפילו די משפחה ווייסן זיי אויך ניט אין גאנצן. איך וועל דיר געבן איין ספר וואס דרינען שטייען אלע משפחות. ווארין ביי דעם מלך זענען זיי אלע פארשריבן. און אפילו ווער סע ווערט גיבוירן. וועט אויך פארשריבן ביי דעם מלך.

האט דער מלך גישיקט דעם איינעם וואס ער איז מיט אים גיווען. נאך דעם ספר (נמצא האט ער זייער רעכט גיטאן וואס ער האט אים אריין גילאזט נאך מיט איינעם ווארין זוסט וועמען וואלט ער גישיקט) האט ער אים גיבראכט דאס ספר. האט ער גיעפינט דאס ספר, האט ער גיזעהן עס שטייט דרינען אלף אלפים ורבי רבבות זייערע משפחות.

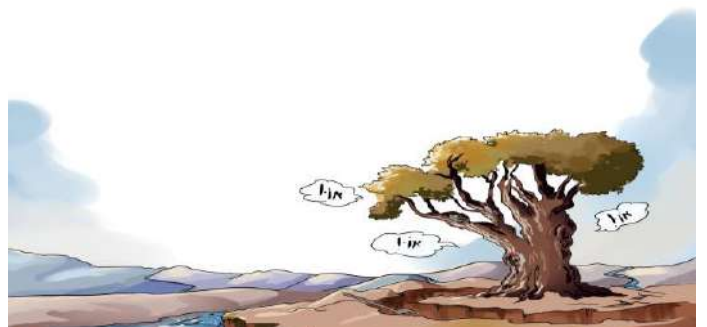
האט דער מלך צו גיזאגט דעם זקן. אז זיי זאלן קיין מאל ניט מזיק זיין די גאנצע משפחה פון דעם זקן. און האט גיהייסן ברענגען אלע פאטערעטן פון זיין גאנצער משפחה.

און אפילו אז עס וועט ביי זיי גיבוירן ווערן איין קינד. זאל מען תיכף ברענגען זיין פאטערעט כדי זיי זאלן ניט מזיק זיין קיינעם פון דער משפחה פון דעם זקן.

דערנאך אז סע גיקומען די צייט פון דעם זקן אז ער זאל אוועק גיין פון דער וועלט. האט ער גירופן זיינע קינדער. און האט זיי צוואה גילאזט.

און האט צו זיי אזוי גיזאגט. איך לאז אייך איבער דאס ספר. און איר זעט דוה אז איך האב כח צו ניצן מיט דעם ספר בקדושה. און פון דעסט וועגין פארט ניץ איך דערמיט ניט.

נאר איך האב אמונה אין השם יתברך. זאלט איר אויך דערמיט ניט נוצן. אפילו אז עס וועט זיך גיפונען איינער פון אייך. וואס ער וועט קענען נוצן דערמיט בקדושה. זאל ער פארט דערמיט ניט נוצן. נאר ער זאל האבן אמונה אין השם יתברך. דערנאך איז דער חכם גישטארבן.

לאמיר זיין פאר הערן

די דריטע מעשה - דער הינקעדיגער (5)

- א. ווייל ס'קומט א גאנצן צייט וואסער פון טייך ☐
- ז. פארוואס איז ער נישט מצליח צו אויסרייסן דעם בוים? ☐
- ווייל ס'איז זייער א שטארקער בוים ☐
- ווייל מ'נעמט אים צו די כח ☐
- ווייל די בוים געבט א געשריי פאלט אויף אים א גרויסע פחד ☐
- ח. וואס האט דער מלך געטון צו ווייזן זיין כח? ☐
- ער איז געווארן א וואלקן ☐
- ער האט ארויס גענומען א גרויסע שווערד ☐
- ער איז געווארן זייער גרויס ביז אין די הימל ☐
- ט. וואס האט דער חכם געטון? ☐
- ער האט ארויס געטראגן דעם מלך פון דעם עיגול ☐
- ער האט זייער מורא געהאט און זיך מכניע געווען ☐
- ער האט אביסל מתפלל געווען זענען גע'הרג'עט געווארן די שרי מלוכה ☐
- י. וואס האט דער מלך געזאגט פאר דעם זקן? ☐
- ער זאל אוועק גיין פון דעם פלאץ ☐
- אז ער האט נישט מורא ☐
- ער האט אים צוגעזאגט אז זיי וועלן קיינמאל נישט מוזיק זיין, זיין גאנצע משפחה ☐
- יא. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך? ☐
- איינמאל ☐
- צוויימאל ☐
- איך האב געוואלט ☐

- א. ווער דערציילט די מעשה פון דעם חכם - זקן? פאר וועמען? ☐
- דער מלך צו דער וואלקן ☐
- דער שליח צו דעם מלך ☐
- דער וואלקן צו דעם שליח ☐
- ב. וואס האט ער געמאכט די גאנצע מדינה? ☐
- פאר חכמים ☐
- פאר גרויסע חכמים ☐
- פאר אפיקורסים ☐
- ג. צו וואו, וויל זיך דער חכם אוועקלאזן? און פארוואס? ☐
- אין א אנדערע שטאט, צו האבן וואס צו עסן ☐
- אין א אנדערע שטאט, נישט צו ווערן גע'הרג'עט ☐
- אין מדבר, כדי צו בלייבן ביי אונזער אמונה ☐
- ד. וואס האט דער חכם געמאכט אז מ'זאל נישט קענען צוטרעטן צו זיי? ☐
- א גרויסער מויער ☐
- א עגול ארום זיי ☐
- ער איז אריין אין א פאלאץ ☐
- ה. וואס וואלט געשען ווען מ'טרונקט אן דעם בוים? ☐
- וואלט פון די שדים גארנישט געבליבן ☐
- וואלטן די שדים משוגע געווארן ☐
- וואלטן די שדים באקומען כח ☐
- ו. פארוואס איז נישט גענוג אז מ'גראבט איין מאל ארום דעם בוים? ☐
- ווייל די רעדערס מאכן קריג צווישן מלכים, ווערט מלחמות, קען צוקומען וואסער צו דעם בוים ☐
- ווייל די רעדערס מאכן קריג צווישן מלכים, ווערט מלחמות, ווערט ערד ציטערנישן, פאלט די ערד ארום דעם גראבן, קען צוקומען וואסער צו דעם בוים ☐

טיפער געטראכט

וועלכע ענין וואס ווערט דערמאנט אין די מעשה האט דער רבי געזאגט "ביי די וועלט איז עס א קליינע זאך און ביי מיר איז עס א גרויסע זאך" ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וואו נאך אין סיפורי מעשיות ווערט דערמאנט מכשפים? ביי מעשה ה' און ער האט גערופן די מכשפים

וועלכע זאכן וואס איז אין די מעשה פון דער וואך, האט דער רבי געבעטן מען זאל זיך זייער דערווייטערן דערפון? ליצנות, דאקטורים

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכעס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com